

Formanden: Valg af Medlemmer til dette Udvalg vil komme paa Dagsordenen for næste Møde.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til at modvirke Arbejdsløsheden samt til at formindske den derved foranledigede Mød.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 15 ff.)

Sagen fattes under Forhandling.

Schlegel: Det Forslag, her foreligger, er tilbøielig en gammel Bekjendt. Det er kommet igjen Nar efter Nar, allerede nu i mange Nar. Vi have hver Gang her i Thinget udtalt vor Mangel paa Sympathi, tør jeg maasse sige, for Forslaget, men vi have dog hver Gang stemt for det. Det blev forrige Gang ikke til Noget, fordi vi ikke bleve enige med det andet Thing om nogle Forandringer, men Forslaget forelaa ogsaa i Fjor og vandt til en vis Grad vor Tilslutning. Det er, som jeg ogsaa tillod mig forrige Gang at fremhæve, af de Forslag, som ere i høi Grad betænkelige. Da de fremfalder ved den ved Vinteren foranledigede Mød — det har i det Mindste tidligere været det almindelige Motiv for dem — kunde man spørge, om vi ikke kunde faae et Forslag, der gjælder for hver kommende Vinter, thi vi pleie jo dog at have Vinter her til Lands hvert Nar; men saa vidt gaar man ikke; man mener vel, at det gaar ikke an at komme med et saadant Forslag, og vil derfor nøies med at komme med et, der skal gjælde for den enkelte Vinter. Det, hvorpaa det her kommer an, er at give Hjælp under en saadan Form, at den ikke falder ind under den almindelige Fattigunderstøttelse. Vor Lovgivning er jo saaledes ordnet — og jeg antager, at den forstaaes paa en human Maade — at de, der ikke kunne hjælpe sig selv, have ingen Udgang til Henvendelse til Kommunen paa anden Maade, end ved at gaa til Fattigvæsenet, men da Lovforslaget giver Kommunen Ret til at udskrive Penge hos Kommunens Beboere for at give dem til Fattigkassen, og det er ikke blot saaledes, som det bestemmes i Kommunalloven, at der skal gives Samtykke dertil fra

andre Autoriteter, men uden nogen Kontrol, forekommer det mig utvivlsomt, at de enkelte Sogneraad og Kommuner derved ville kunne udskrive ekstraordinære Statter af Beboerne uden nogenformig Kontrol. Findes der — for at jeg nu skal bruge et Ord, som Mange ikke kunne lide — et socialistisk eller et kommunistisk Sogneraad, saa kan det i Henshold til dette Lovforslag fordele hele Kommunens Formue ved at udskrive ligesaa mange Statter, det har lyst til, og give Beløbet gjennem de Fattiges Kasse til dem, der have mindre Indtægter. Det er i og for sig et overordentlig uheldigt Princip, og der er ingen Kontrol med dem, der ville følge det. Smidlertid, at den forestaaende Vinter vil blive haard og slem, er der jo en saa bestemt Mening om, at det vilde være sært, om Landstinget, som mange Gange — desværre kan jeg sige — har tiltraadt et saadant Forslag, ikke ogsaa skulde gjøre det i Nar. Vi have derfor kun at henvende Opmærksomheden paa, om Forslaget svarer til de tidligere eller ikke, og i saa Henseende skal jeg bemærke, at der er paahæftet det en ny Bestemmelse, som man i Fjor søgte at paahæfte det, og som vi den Gang modsatte os. Det er den næst sidste Paragraf, § 7, som er sat til, og som gaar ud paa Tilstand fra Statens Side. Jeg skal blot i Almindelighed udtale, at dette Lovforslag er af den Bestaffenhed at naar Thinget tager det i Nar, synes jeg, at det kun kan ske, fordi det før har taget noget Lignende, men at man vel skal vogte sig for at komme til at tage noget endnu Værre.

Madsen: At det er beklageligt, at der ikke opnaaedes Enighed i Fjor om et lignende Lovforslag, det fik vi jo senere Erfaring for; vi ere jo alle tilstrækkelig bekjendte med, hvilken Mød der var i Arbejderbefolkningen, navnlig i Kjøbenhavn, det have vi jo i frisk Minde. Der hører vel heller ikke nogen Spaadomssevne til for at kunne sige, at det rimeligvis ikke bliver hedre i Nar, men sandsynligvis endnu værre. De Tab med Hensyn til Eksistentsmidler, som Arbejderbefolkningen led forrige Vinter, ere ikke bleven dækkede i den forløbne Sommer; tværtimod, Tilstanden ser ud til at være værre. Efter de Oplysninger, der fremkom i det andet Thing ved denne Sags Behandling, gaar jo for Tiden omtrent $\frac{1}{3}$ af Kjøbenhavns Arbejderbefolkning ledig, altsaa arbejdsløs. Det svarer, naar man tager Hensyn til deres Familie, til en Befolkning af mellem 40 og 50,000 af Kjøbenhavns Indbyggere; og det kan være rimeligt, at naar det rykker længere hen ad Vinteren, vil Tilstanden blive værre.